9e JAARGe. № 35.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

MAANDAG 11 FEBRUARIJ 1861.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld,
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

SOERABAYA, den 11 Februarij 1861.

De Resident van Soerabaija,

Gelet op Gouvernements besluit, dd. 3 dezer No. 6, waarbij de Inspecteur van financiën D. C. NOORDZIEK, tijdelijk is toegevoegd aan den Resident van Soerabaija, ten einde hem behulpzaam te zijn in zoodanige werkzaamheden, welke hij ten gevolge van zijnen ziekte-toestand niet zelf mogt kunnen waarnemen of verrigten.

Is besloten:

Aan den Inspecteur van financiën D. C. NOORDZIEK, tijdelijk op te dragen de dagelijksche afdoening van zaken, het beheer dezer Residentie betreffende.

Extract, enz.

voor extract conform:
De Secretaris,
(255) CH. TROMP.

BEKENDMAKING.

Op Woensdag den 13den Februarij a. s.
zal ten bureele van den Resident van *Soerabaija*,

EENE UITBESTEDING,

worden gehouden voor den **Overvoer van zout** naar de Buitenbezittingen.

De voorwaarden liggen – met uitzondering van zon– en feestdagen– ter inzage voor belanghebbenden op gemeld bureau.

Soerabaya, Namens den Resident,
23 *Januarij* 1861. *De Secretaris,*
(162) Ch. TROMP.

VEILING VAN DOORGEKAPT KOPERGELD.

De Resident van Soerabaya maakt bekend dat op **Vrijdag den 15den Februarij aanstaande** bij 's lands pakhuizen te Soerabaya, in het openbaar zullen worden verkocht.

400,000 Amst. ponden doorgekapt kopergeld,

waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De VERKOOP zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van 16 dezer No. 5.

SOERABAYA, *Namens den Resident,*
23 *Januarij* 1861. *De Secretaris,*
(170) CH. TROMP.

BEKENDMAKING.

Op Zaturdag den 2den Maart a. s.

zal ten overstaan van den stapelopziener, bij de houtstapelplaats alhier stuksgewijse publiek worden verkocht, eene hoeveelheid van **761** stuks, voor 's lands dienst afgekeurde **houtwerken**, beneden de 5¼ El lengte.

Soerabaya, Namens den Resident,
7 *Februarij* 1861. *De Secretaris,*
(243) CH. TROMP.

(*Voor het land.*) Op Dingsdag den 12 Februarij eerstkomende des morgens ten 9 ure, zal door den ondergeteekende ten zijnen bureele, gelegen aan de *Krambangan*, publiek worden

UITBESTEED

de levering van KALK bij de geniewerken te *Soerabaya Simpang* en *fort Erfprins* in 1861 benoodigd.

De voorwaarden liggen ter lezing van belanghebbenden op genoemd bureau, alwaar tevens nadere inlichtingen kunnen worden bekomen.

SOERABAYA, *den 22 Januarij* 1861.
(144) *Le Luitenant Kolonel*
Onderdirecteur der genie,
J. C. R. STEINMETZ.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 12den Februarij 1861.
Bij den heer *Mr. Fievez*, in de chin. kamp van meubelaire goederen.

Op Woensdag den 13den Februarij 1861.
Bij den heer *J. W. Kok*, te Ketapang van diverse goederen.

Op Donderdag den 14den Februarij 1861.
Bij de heeren *Huijgens* en *van der Tang*, aan den weg naar Grissee van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 15den Februarij 1861.
Bij 's Lands algemeene Pakhuizen alhier van 400,000 Amsterdamsche ponden doorgekapte koperen duiten.
(228)

HUWELIJKEN.

Getrouwd:

P. J. VAN MAANEN,
EN
C. F. TISSOT.

30 JANUARIJ 1861. (242)

VENDUTIE

op Dingsdag den 12 dezer
DOOR
KARTHAUS & MELCHERS.
ten huize van den WelEdGestrengen heer
Meester F. C. FIEVEZ.

Van eenen zoo goed als nieuwen inboedel bestaande uit: GROOTE SPIEGELS, SCHILDERIJEN, HANG-, STAANDE- en KROONLAMPEN, MAHONIJHOUTEN en andere meubelen, waaronder GROOTE KASTEN, CONSOLES, BANKEN, STOELEN, PALEMBANGSCHE WIPSTOELEN, VOLTAIRES, TAFELS, MAHONIJHOUTEN BUFFETTEN, KAP- en WASCHTAFELS met WIT MARMEREN bladen, een MAHONIJHOUTEN TOILETTE DUCHESSE. een zeer GOEDE PIANO van **de Ruiter**, een- en tweemans IJZEREN LEDIKANTEN, een geheel COMPLEET EETSERVIES voor 12 personen, GLAS- en ZILVERWERK, nieuwe ROTTINGMATTEN, KEUKENGEREEDSCHAP, KOPEREN BRAADPANNEN, enz.

Alles daags te voren te bezigtigen.
(224)

VENDUTIE WEGENS VERHUIZING

Op Donderdag den 14den Februarij.
ten huize van den heer
J. VAN DER TANG.
aan den Grisseeschen weg
DOOR
D. MAURITZ MARTENS.

Van nette en wel onderhouden meubelaire goederen, waaronder een **Engelsche Kroonlamp** met drie **Armen, ronde Tafel** met **marmeren blad**, een paar **bekleede bataviaasche Banken, Stortbad** met **perspomp,** eenig **zilverwerk** waaronder **dessertmessen** en **vorken** enz. enz.
(237)

Na afloop der VENDUTIE

ten huize van den Heer
J. VAN DER TANG,
zal alsnog worden gehouden

DE SCHAT

VAN DEN SCHIPBREUKELING.

(*Vervolg.*)

Tegen het aanbreken van den dag scheen de storm zich eindelijk te leggen. In dien tusschentijd hadden de op het schip overgeblevenen eene poging gedaan, om in eene der booten het land te naderen die aan het wrak bevestigd was gebleven; maar ook dit mislukte. De zeeën sloegen over het vaartuigje heen en voerden het in volle zee. Toen de zon opging, zag men slechts één man aan den mast gebonden.

De krijgsraad was weder aan het strand gekomen en herhaalde zijne aanbiedingen aan de visschers. EBBE en JÖRGEN waren daar ter plaatse; zij hadden het strand sinds den vorigen avond niet verlaten."

„De storm gaat liggen" sprak JÖRGEN, „de zeeën zijn zoo zwaar niet meer; wat dunkt u EBBE, als wij het eens waagden? Onze boot gaat ligter en zal zich beter redden dan die van de anderen."

„Dat gaat niet JORGEN!" antwoordde EBBE, „Wij wagen te veel — onze mooije, pas geverwde boot die wij betaald hebben met alles, wat wij bezitten, denkt gij daar niet aan?"

„Ik weet, dat mijn vader eens in nood schrijlings op een mast gezet, bij *Skagen* ronddreef even als die arme man daar; laat ons doen gelijk de bewoners van *Skagen* en hem redden."

„Wacht dan ten minste een weinig" fluisterde EBBE haastig, „misschien biedt de krijgsraad ons nog meer."

JORGEN wierp zijnen makker een bestraffenden blik toe en zeide:

„God vergeve u de zonde, om in een oogenblik als dit aan geld en voordeel te denken. Ik wacht niet; als gij geen lust hebt, dan zal er wel een ander met mij gaan, ik wil in allen gevalle eene poging wagen."

„Wacht dan een weinig" zeide EBBE en hield JORGEN aan zijnen arm tegen, „laat mij eerst mijn nieuwe vest en mijne mooije das afdoen, het is zonde dat die door het zeewater zouden bedorven worden."

„Waar praat gij over?" vroeg de krijgsraad terwijl hij tot hen ging. „Hebt gij besloten, in zee te gaan mijn jongen?"

„Wij willen het beproeven," antwoordde de visscher.

„Mooi, JORGEN! Gij zijt een brave kerel en hebt meer moed dan al uwe makkers te zamen."

„Ik ben jonger dan al de anderen afzonderlijk" antwoordde JORGEN, verlegen over den lof van den heer, „en heb vrouw noch kinderen, die treuren zouden, wanneer mij iets overkwam."

„Ik ga ook mede!" sprak EBBE pathetisch. Ik wil ook mijn leven en mijne gezondheid wagen, om mijne medemenschen te redden. En ofschoon mijn heer de krijgsraad een prijs heeft uitgeloofd, moet gij op geenerlei wijze gelooven, dat ik juist daarom in zee ga, ofschoon ik dien toch zal aannemen, want ik heb mij verloofd met een meisje uit den omtrek en het geld zou haar te pas komen, ingeval het ongelukkig met mij afliep."

„Ga in Gods naam!" antwoordde de krijgsraad, „ik ben, dunkt mij, man genoeg om de tien daalders uit te betalen!"

„Neen, vijftien." merkte EBBE aan.

„Goed, vijftien daalders. Gij kunt er gerust op zijn, dat ik mijn woord niet breken zal."

„Dat is ook zoo, genadige Heer, ik heb getuigen genoeg."

Onder deze ontboezemingen had EBBE een nieuw groen en rood gestreept vest uitgetrokken en een lichten katoenen halsdoek afgedaan, dien hij voorzigtig te zamen pakte en onder een van de opgehaalde vaartuigen verborg. Hij ging daarop naar JORGEN, die bezig was eene nieuw geverwde boot te water te brengen.

„De storm gaat liggen" riep de krijgsraad, en stopte eene nieuwe pijp, „de zon zal wel spoedig te voorschijn komen."

„Onze Heere God is er verheugd over, dat wij zoo goed zijn, onze beste bezitting op het spel te zetten, om een wildvreemd mensch te redden," sprak EBBE, terwijl hij voor JORGEN plaats in de boot nam. Nog een man steeg in; daarop begon de vaart naar het wrak.

Het was een oogenblik vol verwachting en deelneming, toen het kleine en brooze vaartuig door de eerste zeeën aangevallen, in de hoogte geworpen en weder door deze overdekt werd. De menigte aan het strand zweeg, zelfs de krijgsraad vergat zijne pas aangestoken pijp. Hij stond op een steen, met de handen

VENDUTIE WEGENS VERTREK

ten huize van den Heer

J. E. HUIGENS,

aan den Grisseeschen weg

DOOR

D. MAURITZ MARTENS.

Van diverse nette meubelaire GOEDEREN waaronder een paar groote SPIEGELS, een fraaije MAHONIJHOUTEN SCHRIJFTAFEL, HANG- en STAANDE-LAMPEN enz. enz. (236)

Op een' nader te bepalen dag,

zal door tusschenkomst van het Vendu-Kantoor te

SAMARANG,

ALDAAR WORDEN VERKOCHT:

HET

LOGEMENT

en de daaraan verbondene

WAGEN-VERHUURDERIJ,

bekend onder den naam van het

JAVA-HOTEL,

met de daarbij behoorende Gebouwen en compleete Inventaris; zijnde inmiddels uit de hand TE KOOP.

Informatiën te bekomen, bij

Samarang, Wed. **M. CARAPIET.**
5 *Februarij* 1861. (244)

HOUT-VENDUTIE

te Soerabaija.

Op een nader te bepalen dag,

in den loop dezer maand.

Zullen op onze stapelplaats te *Ketabang* publiek worden verkocht.

p. m. 800 stuks djatie houtwerken,

(226) **B. J. VAN ECK & CO.**

BEKENDMAKING.

Op eenen nader te bepalen dag

in de tweede helft van de maand **Februarij 1861**

ZAL DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

voor rekening van de firma

B. KOPERSMIT & CO,

verkocht worden:

Eene partij van **966 Jattie houten Balken** en **125 Doodkistplanken**, afkomstig van den Houtaankap *Gedong Panie*, liggende de **Balken** ter bezigtiging op de HOUTSTAPELPLAATS, nabij de kampong *Bandaran*, en het *Fort Prins Hendrik*, en de **Doodkistplanken** op het erf van de heeren W. CORES DE VRIES, aan den *Kaliemaas.* (216)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP MENADO,

Kapt. COUTERON.

Vertrekt naar de MOLUKKOS via MAKASSAR TIMOR KOEPANG en DELLIJ, op Woensdag den 13den Februarij.

Adres bij
(239) W. CORES DE VRIES.

HET STOOMSCHIP PADANG,

Kapt. **Guyot.**

Vertrekt naar **Batavia** via **Samarang** *op Vrijdag den 15den Februarij.*

Adres bij
(240) W. CORES DE VRIES.

Met wijziging in zoo verre van de vroeger geplaatste advertentie, zal bij eventuele verbodeming van het Hamburger schip

JOACHIM CHRISTIAN,

kapitein HOLM, ook de lading te Batavia en Soerabaya ingenomen ter behoeve van den geldschieter verbonden worden. Informatien bij

De Agenten,
(231) **FRASER EATON & CO.**

Het kantoor van den advocaat en procureur MR. KOOIMAN is verplaatst naar de Chineesche Kamp naast het kantoor der firma ADAM & Co. (248)

Door vervroegd vertrek verhinderd zijnde, nog bij vele onzer vrienden en kennissen persoonlijk afscheid te nemen, zoo doen wij zulks bij deze, hen een bestendig welzijn toewenschende.

(253) **J. H. KOELMAN.**
Echtgenoot.

Een JONG MENSCH, Nederlander van geboorte, bekend met de inlandsche talen, sedert ruim vier jaren op een SUIKER- en TABAKS ETABLISSEMENT werkzaam, en van goede getuigschriften voorzien, wenscht om redenen van gezondheid gaarne eene zelfde plaatsing zoo mogelijk in Java's Oosthoek.

Adres Letter **B** bij de uitgevers van dit blad.
(116)

SOCIETEIT CONCORDIA.

BAL en SOUPER.

op den 19den dezer.

Namens de Directie,
9 *Februarij* 1861. *De Secretaris,*
(251) **STOELMAN.**

De ondergeteekenden zijn bereid bestellingen aan te nemen op allerhande GEGOTEN IJZEREN VOORWERPEN en SIERADEN, als: **raamhekken, lantaarnarmen lantaarn-palen** met **lantaarns, kleeder-** en **parapluiestandaards, dakramen, gooten, pompen enz. enz.** alles afkomstig uit de ijzergieterij en **fabriek van stoom-** en **andere werktuigen** van:

DE WED. A. STERKMAN & Zn.

te s' HAGE.

De diverse teekeningen met opgave van prijzen zijn ten hunne kantore te bezigtigen.

(80) SCHIMMELPENNINCK & CO.

PRAAUWENVEER

TE

SOERABAYA

Tot *Vrijdag den 15den Februarij a. s.* des middags ten 12 ure, kunnen ten kantore van den Notaris Mr. T. A. KLINKHAMER, inschrijvingsbilletten worden ingediend, voor den

AANBOUW van 300 KOYANGS PRAAUWRUIMTE,

Plan en voorwaarden liggen ter inzage, ten kantore van het praauwenveer.

SOERABAYA, *De directie voornoemd.*
21 *Januarij* 1861 B. J. VAN ECK.
P. BROEKMAN LZN.
(233) T. VON LAER.

Wordt aangeboden

PRAAUWRUIMTE

gedurende de maand Februarij, tot in het begin der maand Maart, ter afvoer van producten van **Solo** naar **Soerabaya.**

Nadere informatien bij
(249) SCHIMMELPENNINCK & CO.

SAMARANGSCHE

SCHOUWBURG-LOTERIJ,

De trekking dezer **LOTERIJ** zal alsnu plaats hebben in de **eerste helft** der maand *Maart* aanstaande, inmiddels zijn nog eenige Loten te bekomen.

Te **Batavia,** bij den Heer F. H. TIEDEMAN.
„ **Cheribon,** „ M. BLOK.
„ **Soerakarta,** „ J. A. WILKENS.
„ **Djocdjokarta,** „ G. WEIJNSCHENK.
„ **Samarang,** „ C. VON BORNEMANN.

SAMARANG, *De Secretaris,*
1 *Februarij* 1861. (220) **W. R. SEVERING.**

TE HUUR

voor f 40.— s' maands.

Het **HUIS** te *KalieAnjer*, laatst bewoond door den heer WARNSINK.

Te bevragen bij de uitgevers van dit blad. (258)

TE HUUR

EEN HUIS aan den Grisseeschen weg.

Te bevragen bij
(245) **A. F. A. LOTH.**
Krambangan.

TE HUUR

EEN HUIS aan de *Roomsche Kerkstraat*, thans bewoond door den heer DOMIS JR.

(252) **F. W. RIES.**

TE KOOP

EEN PIANINO

uit de beroemde fabriek VAN ERARD te Parijs.

Te bezigtigen en te bevragen bij
(241) **WEIJERMANS & CO.**

---

boven de oogen, voorovergebogen hoofd en verbrak eerst de algemeene stilte met een' zwaren vloek, toen JÖRGENS boot gelukkig over het rif heengleed en ter zijde van het wrak kwam. Een doordringende kreet verhief zich terzelfder tijd van het strand en deze kreet van jubel en vreugde drong tot het wrak door; men zag JORGEN zich naar den kant van het land keeren en met den hoed zwaaijen; daarop maakte hij de boot vast aan een van de losse einden touw, die van dien gevallen mast nederhingen en klauterde tegen het wrak op.

De schipbreukeling had zich in den mast vastgebonden. Op het tegenovergestelde einde van het schip stond een donkere en langharige hond, die met een zwak en onderdrukt gejank naar de opene zee staarde, zonder bijzonder acht te geven op de komenden. Toen JÖRGEN op het dek kwam, keerde de man het hoofd tot hem om, maakte een teeken met de hand en herhaalde meermalen het woord „water.”

„Wij moeten wachten tot wij aan land zijn” antwoordde JÖRGEN, „maar met Gods hulp zal dit niet lang duren.”

„Ik geloof, dat mijne borst verpletterd is,” sprak de man in een mengelmoes van Platduitsch en Deensch. „Dezelfde vervloekte zee, die den kaptein meenam, wierp mij uit den mast, waar ik mij met een touw vastgebonden' had, zoo dat ik niet overboord kon slaan. Terwijl ik in het touw hing, kwam er eene nieuwe zee over het wrak en sloeg mij tegen den mast, zoo geweldig, dat hooren en zien mij vergingen. Sinds dien tijd is het mij bijna niet mogelijk adem te halen en reeds dacht ik er half over om het touw los te snijden en met de anderen ter helle te varen, toen ik eindelijk uwe boot van land zag zetten. De goede God mag weten, waarom gij zoo lang talmdet, voor gij ons te hulp kwaamt.”

„Wij durfden ons wegens den hevigen storm niet eerder wagen” antwoordde JÖRGEN.

„Gij zult dat zuchtje toch niet voor een storm houden” sprak de man verachtelijk. „Gij waart zeker bang voor een nat pak, of dat gij verkouden zoudt worden. Nu, ik klaag niet, gij hebt gedaan, wat gij kondet en ik geloof, dat gij zelf het grootste voordeel er bij hebben zult, dat gij mij geborgen hebt.”

„Ik weet niet, wat gij met dat voordeel meent.”

„Dat is ook 't zelfde; help mij nu maar van het touw; mijne handen zijn zoo verstijfd, dat ik ze niet bewegen kan en laat ons dan zien, dat wij van boord komen.”

Terwijl JORGEN den man hielp, die bij elke beweging om af te stijgen een' pijnlijken zucht slaakte, hoorde hij eene stem van de boot roepen:

„Haast u, JORGEN! anders maakt EBBE de boot los.”

„Wat zal dat beteekenen? riep JORGEN verbaasd.

„Dat zal beteekenen, dat onze boot in stukken en splinters getooten wordt, als wij hier tegen het wrak blijven liggen. De relingskant is van de ribben gesprongen en wij hebben aan den eenen kant een lek gekregen; kom dus naar beneden, JORGEN, het is toch al te ongerijmd, dat wij onze geheele welvaart op het spel zouden zetten, om anderen te redden.”

„Gij hebt een flinken kameraad” sprak de vreemde zeeman, terwijl JORGEN hem uit het want meer droeg dan geleidde. „Roep hem toe, dat ik een en ander met mij voer, dat hem de kijkgaten zou hebben doen uithuilen, als hij mij niet behouden van het wrak bragt.”

JORGEN wist van welk een groot gewigt deze tijding bij EBBE zoude zijn en herhaalde de woorden van den vreemdeling. Zijn doel werd bereikt. Dadelijk kwam EBBE tegen het wrak opkruipen, om hem te helpen den schipbreukeling in de boot te brengen. De man stiet onder deze pogingen luide kreten uit, zijne lippen werden door een bloedig schuim gekleurd; toen hij in de boot kwam, zonk hij in een en viel op den bodem neder, waar hij bleef liggen. De scheepshond had gedurende dit tooneel zijne plaats niet verlaten; terwijl JORGEN hem zocht te lokken, draaide hij den kop naar hem toe en sprong daarop met een doordringend en klagend gehuil op de reling.

„Of gij dat beest al roept, het helpt toch niet” mompelde de vreemdeling. „Hij heeft daar staan janken en spektakel maken van het oogenblik af dat zijn meester, de kapitein, over boord gevallen is. Hij zal het schip niet verlaten, zoo lang er nog een stuk van over is. Maak de lijn los en haal uit met de riemen, jij daar met je borstrok aan, die bang waart, dat je mooije boot beschadigd zoude worden.

Na dit gezegd te hebben, legde zich de vreemdeling weêr in de boot neder en sloot de oogen. JÖRGEN maakte het touw los en eene hooge zee voerde in het zelfde oogenblik het kleine vaartuig van het wrak. De hond was het eenige levende schepsel, dat achter bleef en niet scheen te merken, dat de boot wegvoer.

(Wordt vervolgd.)

BENOEMINGEN EN BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT

van den 6den Februarij N°. 11.

Civiel-Departement.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den secretaris der residentie Rembang, F. Ketting Olivier.

BENOEMD:

Tot procureur-generaal bij het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indie, tevens advokaat-fiskaal voor de land- en zeemagt in Nederlandsch-Indie, die officier van justitie bij den raad van justitie te Batavia, mr. W. Rappard.

Tot resident van Pasoeroean, de resident van Bezoekie, H. A. van der Poel.

BIJ DE SUBCOMMISSIE VAN ONDERWIJS TE REMBANG.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, het lid C. A. L. van Troostenburg de Bruijn, onder dankbetuiging voor de als zoodanig door hem bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot lid, J. C. Fraissinet, predikant aldaar.

Militair-Departement.

ONTSLAGEN.:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de luitenant-kolonel bij het regiment Oost-Indische kavallerie, A. F. D. Plancken.

BEVORDERD:

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

Tot officier van gezondheid der tweede klasse, de officier van gezondheid der derde klasse E. van Hengel.

Marine Departement.

BENOEMD:

BIJ DE FABRIEK VOOR DE MARINE EN HET STOOMWEZEN TE SOERABAIJA.

Tot baas-ketelmaker H. Lemans, thans met de waarneming van die betrekking belast.

Tot onderbaas-ketelmaker J. van Zwieten, thans met de waarneming van die betrekking belast.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 11den Februarij 1861.

— Bij het ter perse leggen van dit blad, was de verwacht wordende *overlandmailpost* nog niet aangekomen.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. stooms. *Menado,* de heeren Noordziek, W. Cores de Vries en fam., mevr. Bennekom en kindje, Overste de Braauw, Sauerbier en fam., Bezemer, Theesing, van Heeckeren en echtgenoot, Alberde, Romswinckel, en Kramer.

Vertrokken Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomb. *van Oranje,* de heeren B. Monagha en H. J. Mulholland.

Met het Ned. Ind. stoomb. *Oenarang,* de heer J. F. Rosa.

— Van eene geloofwaardige zijde vernemen wij dat, bij de regering het voornemen zoude bestaan, om binnen korten tijd over te gaan tot de toepassing der nieuwe suikerregeling op geëxpireerde contracten.

BATAVIA. — Z. E. de Gouverneur-Generaal heeft zijn hôtel te Rijswijk ter dispositie gesteld van de verwachte hooge gasten, Lord *Elgin* en Admiraal *Jones.* (*B. H.*)

Uit eene goede bron vernemen wij, dat het schip *Twee Anthonijs,* kapitein Van Rijn van Alkemade, komende van Rotterdam en bestemd naar Batavia, gepasseerden nacht bij Anjer aan den grond is geraakt.

De passagiers bevinden zich allen aan wal.

Door de goede zorg van den overste Van der Banck is de Gouvernements stoomer *"Java"* onverwijld naar de plaats van het ongeval gezonden om hulp te bieden, terwijl de agenten met hetzelfde doel hebben ingehuurd de stoomboot *Banda,* die reeds op weg derwaarts is. (*J B.*)

DUITSCHLAND EN ITALIE.

— De mindere staten hebben het voorregt betrekkelijk onderlinge wetten inzage te verkrijgen van hunne grootere naburen. Het koningrijk Italie mag geacht worden zulks niet meer te behoeven; op den 12 October jl. bestond er echter tusschen het kabinet van Turijn en den baron von Schleinitz een verschil in wijze van zien. Wat vooral den Pruissischen minister verontrustte was de door Sardinie afgelegde verklaring, betrekkelijk het absolute regt van nationaliteiten. Door dit te bestrijden liep echter de minister groot gevaar van de positie van Pruissen bij den Duitschen bond te compromitteren. Hij haastte zich dan ook om de verzekering te geven, dat Pruissen, niet alleen het „nationale denkbeeld" eerbiedigde, maar ook als zoodanig de kampvechter voor Duitschland was. Alleen, zoo zeide de depêche, wanneer dat denkbeeld vijandig begon overtestaan tegen overeengekomen wederzijdsche regten, zou het te Berlijn afkeuring ontmoeten, en het laatste geschil over de grondverdeelingen van Italie, door plegtige traktaten goedgekeurd, schijnen het Pruissische kabinet toe eene zoodanige vijandschap te zullen doen geboren worden. De graaf Cavour antwoordt hierop met de verklaring, dat de annexatie van de Marken, van Umbria en van de beide Sicilien eene „noodzakelijke toepassing" was, van het door Pruissen aangenomen principe, en van het regt dat elke natie heeft om voor zich zelven die instellingen daartestellen, welke voor zijne eigene belangen het beste zijn. Hij blijft volhouden, dat het eene zuiver Italiaansche kwestie is en als zoodanig op geene wijze de positieve regten van andere mogendheden aanrand. Hij zegt verder, dat Europa gedurende de laatste 40 jaren de leerstelling is toegedaan, dat alle overeenkomsten naar de eisschen des tijds moeten worden gewijzigd, en dat Pruissen in het bijzonder de noodzakelijkheid heeft erkend, om in den staat van Italie eene wijziging te brengen. De verantwoordelijkheid van de tegenwoordige crisis werpt Cavour op de kleine staten, op den Heiligen stoel en op het Napolitaansche gouvernement en op Oostenrijk, doordien deze, de gebeurtenissen vooruitloopende, in het vorige jaar Piemont aanviel. Eindelijk beroept Cavour zich, met betrekking tot het voorgaande, op Engeland en andere magtige staten, die ook nimmer terugdeinsden om onderdrukt wordende volken bijtestaan, en ook op het feit, dat het gouvernement van Victor Emanuel in Italie de eenige conservatieve magt is, in staat om een tegenwigt daartestellen tegen het revolutionaire element. De gebeurtenissen der laatste twee maanden zijn daarvan het beste bewijs. Onder de Pruissische staatslieden, evenmin onder de Engelschen, zullen er maar weinigen zijn, die het bevrijdingwerk van Italie ongedaan zouden willen zien. Wij van onzen kant gelooven, dat de graaf Cavour veel van het eerste gedeelte van zijn antwoord had kunnen sparen en het voldoende ware geweest, wanneer hij alleen het laatste argument had aangehaald. Misschien zou hij nog sterker grond voor zijn beweren hebben gehad, wanneer hij in stilte de betwiste klagten van „onderdrukte nationaliteiten" was voorbijgegaan en eenvoudig aangetoond had het regt wat onderdanen hebben om zich van een tyranniek bestuur te ontdoen en om zich daarna te stellen onder het gezag van eenen naburigen vorst, die hun landsman is. Tegenover zulke aandrijvingen en noodzakelijkheden is het ijdel, om dogmas van onderlinge wet aantevoeren. Er zijn verscheidene beschouwingen, welke niet altijd geschikt zijn om als principes te worden aangenomen, alhoewel zij dan ook kunnen dienen ter regtvaardiging van gebeurde daadzaken. Wij moeten het gedrag van Willem Tell niet beoordeelen volgens de regelen van Grotius of Vattel en wij mogen met eene groote natie niet minder kiesch zijn dan met een individu. De wet der natien is, zooals de meest begaafde juristen verklaren, eene zeer flaauwe en duistere zaak. Zij behoeft magt en goedkeuring, welke de geest zijn van de gemeentewet, en neemt zij den vorm aan van een traktaat, dan is het op zijn best genomen eene provisionele regeling, welke afhankelijk is van den wil der partijen. Het is gemakkelijk om de traktaten, welke in de laatste twee eeuwen zijn gemaakt, optenemen en natezien hoe elk op zich zelf door den loop der gebeurtenissen werd verworpen of gewijzigd, somtijds zelfs vóór dat de inkt waarmede zij geschreven waren goed was opgedroogd. Pruissen zelf had deel aan het congres van Weenen en toch liet hij eenen Bonaparte den Franschen troon beklimmen. Het is waar, Pruissen had er groot belang bij om de partij te ondersteunen, welke hem zijne Rijn-provincien teruggaf; doch gelukkig voor Pruissen berust het behoud van deze provincien op hechtere grondslagen dan conventien aanbieden. Een langdurig bezit daarvan, het Teutonische bloed van de bevolking, de zegen van een goed bestuur en eene wijze jalouzie voor Fransche uitbreiding, stellen voor de Pruissische grondbezittingen aan den Rijn eene waarborg daar, die de Bourbonsche regering te Napels en de Oostenrijksche te Venetie mist. Het ware motief van Pruissen om te protesteren tegen de dadelijke of toekomende uitbreiding van Sardinisch grondgebied, is nog minder gegrond dan de redenen welke daartegen worden aangevoerd in de bovenbedoelde depêche van den Pruissischen minister. Het is eene ingewortelde overtuiging bij een groot gedeelte van den Duitschen bond, dat de Transalpijnsche bezittingen van Oostenrijk en den versterkten vierhoek veel bijdragen tot de sterkte van Duitschland. De magtige schutsmuur van de Rhaetian-alpen wordt verondersteld het beste kunstwerk te overtreffen, doch het behoud daarvan kost aan bloed en geld, veel meer dan de geheele provincie voor Oostenrijk waarde heeft. Uit het zuiden zal nimmer eenen inval in Duitschland worden beproefd, en werd het rijk daarmede van dien kant bedreigd, dan zou de beste taktiek die zijn, om de troepen binnen de bergen bijeentetrekken. Voor den vrede en finantielen voorspoed van Pruissen is het van niet weinig belang van niet met zoo iets dergelijks te zijn belast. De veronderstelling dat

Oostenrijks sterkte in Italie een bolwerk is voor Duitschland, is niet minder zot dan lord Eldins geloof, dat Gatton en oud Sarum bolwerken waren voor de Britsche constitutie. Zoo ver de geschiedenis en het gevoel er bij zijn betrokken, is er meer te zeggen over eenige in verval zijnde vlekken dan over het regeren van Italie door vreemdelingen. Wanneer wij dezen staat van zaken tot in hunnen oorsprong nagaan, dan komen wij aan een tijdstip, dat Duitschland door Italie geregeerd werd. De vereeniging van beiden bestond in den vorm, die geboren werd uit eene verschillendheid van onregelmatige oorzaken, als de barbaarsche snoodheid van de Duitsche keizers, de zich zelf verdervende politiek van de pauzen en door de oneenigheid onder de Italianen zelve. Het is moeijelijk te zeggen wie van beiden, Duitschland of Italie, het meeste heeft geleden door deze gedwongene en onnatuurlijke vereeniging; maar dat is zeker, dat de tegenwoordige onbekwaamheid van Oostenrijk om eene ware nationale politiek in Duitschland aantenemen, en de zwakheid en desorganisatie van de groote centrale natie van den bond, hoofdzakelijk toeteschrijven zijn, dat het zich te veel met de zaken van Italie heeft ingelaten. Een argument wordt door den graaf Cavour beteekenisvol aangevoerd, en dat is bepaaldelijk berekend om de bedilzucht van Pruissen in deze gelegenheid te beperken. „*Quis tulerit Graechos de seditione querentes* ?” Van alle koninklijke huizen heeft dat van Brandenburg, zich het meest geschikt getoond, om kleinere in zijne nabijheid liggende staten aan zich te trekken. Het is onnoodig om terugtegaan tot de oude dagen van het electoraat, doch de geschiedenis der vrijspreking van Neufchatel, van Pommeren, van Silesie en van de Poolsche provincien, eveneens als de beproefde inlijving van Hanover in 1806, zouden eene leerzame reeks van feiten kunnen zijn op de bondige beschuldigingen van den Pruissischen minister von Schleinitz. Met eene regtgeplaatste trots kan de graaf Cavour zeggen: „Wij zijn Italie, wij handelen in naam van dat land; „doch Pruissen verlangt eene zoodanige verontschuldiging niet voor de veroveringen, aan welke Italie zijn bestaan, als mogendheid van den eersten rang verschuldigd is. Eene meer achtenswaardige parralel voor de interventie van Sardinie kan worden gevonden, in de betrekkingen van Pruissen met Sleeswijk-Holstein; de staat, die zijne hulp verleende om eene revolutie te bewerken tegen het niet zoo strenge despotisme van Denemarken, moet de laatste zijn om den eisch van Sardinie niet te erkennen, namelijk om de nationale beweging te leiden, waardoor Victor Emanuel de plaats van Frans II innam. Er ligt weinig edelmoedigheid of wijsheid in, om onze scherpste kritiek te bewaren voor de fouten, welke begaan worden bij het doen van goede en groote werken, en Engeland zal voor het minst op het vertrouwelijke beroep van Cavour antwoorden :— „Wanneer het koningrijk van Italie op de onverzettelijke grondslagen van nationale en monarchale regten zal zijn geconstitueerd, dan zal Europa het gestrenge oordeel niet bekrachtigen, van hetwelk wij thans de zwaarte voelen.

(*Times*),

VENETIE ONDER DE OOSTENRIJKERS.

— Luide werd er geklaagd tijdens Manins beschermende verdediging van Venetie over de vernietiging der kenmerkende eigenschappen van de eenige oude stad in de wereld. Zijne Oostersche en Europesche verhoudingen in de bouwkunst, zijne gewoonten en manieren, zijn aanzien en hoedanigheid is nog nimmer op zijde gestreefd of nagebootst. Reeds eene eeuw geleden lieten de inwoners en alle reizigers zich met smart uit over de teekenen van verval, welke men in Venetie opmerkte. Toen de prachtige fresco-beelden voor de kerken en huizen begonnen aftebrokkelen, toen het verval der paleizen met den dag zigtbaar werd, toen begon iedereen intezien, dat er maar één Venetie was en er nimmer meer een ander zou komen. De belegering, welke nu elf jaren geleden plaats had, deed echter meer kwaad en vernietigde in eenen korten tijd, meer dan de sloopende hand des tijds gedurende eeuwen had kunnen ten uitvoer brengen. Geheele paleizen werden omver gehaald; kerken werden gesloopt, kanalen afgedamd, wandelwegen versperd door gesloopte ruïnen, en met elke kanonnade verdween eenig prachtig gedenkteeken der stad voor eeuwig. De bevolking van Venetie werd daardoor smartelijk aangedaan, doch op gelijke wijze lijden zij thans oneindig veel meer, daar zij zich thans niet kunnen troosten met de ondersteuning, welke zij vroeger hadden. Toen streden zij voor hunne vrijheid, maar thans zijn hunne handen en voeten gebonden. Hoe heviger hun lijden en woede wordt, destemeer worden zij gemarteld. Op het oogenblik dat de keizer van Oostenrijk voor de andere departementen van het keizerrijk een schijn van vrijheid doet schemeren, schijnt bij zijne zucht om te verdrukken geheel te hebben overgebragt op het hem nog overschietende gedeelte zijner voegere Italiaansche onderdanen. Wanneer er zich in Venetie eene edele familie bevindt, welke besloten heeft om de geërfde schatten van vroegere dagen te bewaren, dan krijgt de prins of graaf- het hoofd dier familie – eene aanmaning, om binnen drie dagen zijn paleis te verlaten. Hij heeft geene magt om zich daartegen te verzetten, en is dus wel genoodzaakt om het huis zijner vaderen te zien in bezit nemen door de militaire autoriteiten. Alle te vervoeren schatten en kostbaarheden worden weggevoerd en eer dat drie dagen zijn verloopen, nadat de eigenaar is vertrokken, ziet men de vensterluiken en deuren geheel openstaan, waardoor in de zalen en kamers vrij spel wordt gegeven aan den indringenden regen en wind. Eenige uren later gebeurt er echter nog meer. De Oostenrijkers hebben alle mozaïk- en fresco- werk berookt of vernietigd. De officieren maken zich eene gemakkelijke ligplaats van de kostbaar geborduurde gordijnen en de soldaten hangen hunne kleederen te droogen, over marmeren balcons. De gondeliers zien de burgers niet meer in hunne vaartuigen stappen, alleen vreemdelingen en de gehate Oostenrijkers, maken nog van de gondels gebruik. Wanneer men op den zonnigsten Oktoberdag van 's morgens tot 's avonds het groote kanaal afziet, dan zal men niet eene gondel ontwaren, waarin zich niet eene uniform of de steeds aan zijne kleeding kenbare reiziger zich bevindt. De inwoners gaan zelden uit, want zij verafschuwen de lucht die hunne vijanden inademen. Hunne vrienden durven zij niet ontmoeten en zij hebben geen moed genoeg, om in elken derden persoon die zij voorbijgaan eenen Oostenrijker te zien. De deuren en vensterluiken hunner woningen blijven gesloten, de balcons zijn verlaten en zij doen al wat zij kunnen, om aan hunne woningen een verlaten aanzien te geven. Buiten het militaire muzijk der Duitschers, naar welke de bevolking van Venetie nimmer zal blijven staan luisteren, hoort men niet een instrument bespelen. Op het hooren der eerste klanken van het muzijk op het St. Marcusplein, worden alle winkels en huizen gesloten en gaan alle op het plein aanwezige Italianen huiswaarts. Venetie kan alleen een doodsch aanzien of een levendig vrolijk schouwspel aanbieden. De stilte des grafs heerscht thans in de stad, omdat de gondeliers hunne vrolijke airs niet meer doen hooren, omdat niemand den schouwburg of eenig openbaar feest meer bezoekt. De lagunen bieden geene uitspanning meer aan, nu elk eiland, elke bank in eene sterkte is herschapen en de schildwachten elken voorbijganger met een loerend oog bespieden. De winkeliers hebben niets te koop aantebieden, zij zeggen: „nog een weinig geduld,” en aldus spreekt iedereen. Ook de bevolking der steden Padua en Verona, drukte zich aldus uit. De weinige wetenschappelijke mannen zeggen, dat wanneer zij hunne patienten en clienten bezoeken er gewaar worden dat zij, overal waar zij gaan, door spionnen op den voet worden gevolgd.

De koopman spreekt aldus, wanneer hij zijne zoo even ontvangen brieven opent en daaruit ontwaart, dat vroeger aan zijn adres afgezondene brieven hem niet zijn geworden. Deze uitdrukking is in Venetie aan de orde van den dag, wanneer de laatst vervallen belasting wordt betaald of wanneer de goederen van iemand in beslag worden genomen, omdat hij de belasting niet kan betalen. De hongerige moeder troost zich met die gedachte, wanneer zij zit te denken hoe aan voedsel voor hare kinderen te komen. Het is de laatste kreet van den stervende, als wilde hij de gedachte uitdrukken, van hen die om zijne veege sponde staan geschaard. De vrouwen zeggen met vertrouwen „nog een weinig geduld”, wanneer hunne echtgenooten eensklaps zijn verdwenen en men later verneemt, dat die ongelukkigen, in ijzers geklonken, naar eene of andere Duitsche sterkte zijn vervoerd. Ook de ouders zeggen dat, wanneer de eenigste steun van hunnen ouden dag hen is ontrukt. Hebben hunne zonen het niet weten te ontkomen, om zich te scharen onder de vanen van Cialdini of Garibaldi, dan zijn zij als gewone soldaten bij een Duitsch regiment ingedeeld om tegen de vrijheid te vechten. „Nog een weinig geduld„ zeggen al deze lijdenden, wanneer zij ten minste durven spreken; en zeggen zij het niet luide, zij meenen het daarom niet minder. Smartelijk is het echter, dat zij ook tevens moeten zeggen, „hoe lang, O Heer! hoe lang nog? „Eene nieuwe marteling is thans uitgedacht, voor die familien voor welke het lijden als het ware een privilegie is geworden.

De Venetiaansche jongelingschap, welke in het Italiaansche leger dient of welke thans eene vrije lucht inademt in de bevrijde steden, wordt gepijnigd doordien men hunne ouders straft dat hunne kinderen de magt van den dwingeland zijn ontkomen. De zwaarste boeten vallen op de familien van hen, die geweigerd hebben om te voldoen aan de oproeping der Oostenrijksche conscriptie; wanneer die boete zoo hoog is, dat het slagtoffer in de onmogelijkheid verkeert om die te betalen, dan wordt zij in zooverre verlaagd totdat men veronderstelt, dat de betaling er van juist al de middelen van den ongelukkige zal uitputten. De ouders moeten dus betalen voor de vrijheid welke hunne zonen genieten. Nog een ander helsch uitvindsel van dien aard is thans afgekondigd. Het officiele blad van Venetie heeft een besluit openbaar gemaakt, waarbij den ouders wordt gelast om hunne zonen, die zich op scholen of collegies of wel tot andere doeleinden buiten 's lands bevinden, huiswaarts te doen keeren, zullende zij bij nietopvolging daarvan op zware boeten worden gesteld. Dus zelfs de opvoeding der kinderen, staat onder Oostenrijks gebied. De keus wordt nu gelaten tusschen de verwaarloozing der opvoeding van de kinderen en het verlies der bezittingen van de ouders. Wat kan de verdrukker meer doen aan een volk, dat bestolen, geruineerd, beleedigd, gevangen genomen, verbannen wordt en in zijne edelste gevoelens jegens kinderen en vaderland wordt aangetast? Is er nog niet eenen anderen stap te wagen op den weg van overdrijving? Wanneer de keizer van Oostenrijk een vriend heeft, kan die hem dan niet het gevaarlijke van zijn standpunt onder het oog brengen? Wat kan van een dusdanig mishandeld wordend volk worden verwacht? En wat moet niet een verdrukker van hunne wraak wachten wanneer die, tot het uiterste gevoerd, losbarst? Eene meer zwaarwigtige kwestie is die, hoe lang deze onhoudbare staat van zaken nog zal duren. Binnen eenen korten tijd wachten de lijdenden verandering. En op de eene of andere wijze zal die komen. Dat dus de keizer van Oostenrijk, bij tijds het door hem gevolgde stelsel in Venetie verlate, welke zijn naam in elk vrij land tot schande doet zijn. Kan hij zijne Venetiaansche onderdanen niet liefhebben, dat hij er zich dan op de eene of andere wijze van ontdoe. Doet hij dit niet, het einde laat zich ligt voorzien. Zoo sterk als ook zijne militaire magt is, en hoe zwak ook zijne slagtoffers door de langdurige marteling mogen zijn geworden, binnen eenen korten tijd zal hij hen niet meer onder het getal zijner onderdanen mogen tellen.

(*Daily News*).

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Febr. 11	Nederl.	Maria.	Scharff.		Grissee.		geen	Balie & Timor.	Gezagvoerder.
„ —	Ned. Ind.	Nawan Eljoesoor.	J. C. Montero.		Batavia.		„	Soerabaya.	„
„ —	„ „	Menado.	A. Couteron.		Batavia en Samarang.		„	„	W. Cores de Vries.
„ —	„ „	Gans Saliem.	Sech Moh. b. Alie Makariem.		Samarang.		„	„	Gezagvoerder.
„ —	„ „	Carolina.	Pa Sakie.		Pasoeroean,		„	„	van den Dungen.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Febr. 9	Eng.	Anna Archibald.	J. H. Furnig.	Bengalen.
„ —	Bremer.	Capella.	C. Lange.	Nederland.
„ —	Nederl.	Ottolina.	A. Eeleman.	„ over Pasoeroean.
„ —	Nederl.	Magdalena.	J. Kooij.	Amsterdam.
„ —	Ned. Ind.	Prins van Oranje.	J. Prins.	Batavia.
„ 10	„ „	Cenarang.	S. van Hulstijn.	„ over Samarang.
„ —	Nederl.	Cornelia Geertrida.	C. Hoeksma.	Ned. over Panaroekan.
„ —	Ned. Ind.	Bauel Gair.	S. S. b. Abd. R. Derhim.	Bima.
„ 11	„ „	Pethool Barie.	S. Abd. Biljoen.	Amboina.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Ridderkerk.	H. Teerlink.	Nederland.	R. Koperamit & Co.
„	Vier Gebroeders.	Bonk.	„	„ „ „ „
„	Australie.	Jochems.	„	„ „ „ „
„	Watergeus.	H. R. Giezen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Kaap Hoorn.	L. J. Dik.	„	„ „ „ „ „
„	Wilhelmina.	Ihuin.	In reparatie.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Marianne.	Gronbeck.	Rio Janeiro.	„ „ „
„	Admiraal de Ruiter.	Stapert.	Nederland.	„ „ „
Britsche	J. D. Marshall.	W. Craigir.	Nederland.	J. F. van Leeuwen & Co.
Hamburgsche	Joachim Cristiaan.	Holm.	In lossing.	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Anna & Elize.	Jaski.	Nederland.	„ „ „ „
Zweedsche	Avik.	Ahlborg.	Finland.	„ „ „ „
Hamburgsche	Malvina Vidal.	Kessal.	Rotterdam.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
Nederl. Ind.	Stoomboot Samarang Paket.	Scheel	In reparatie.	„ „ „ „ „
Hamburgsche	Amazone.	Riese.	Rotterdam.	„ „ „ „ „
„	Antoinette Seraphine.	A. Victor.	„	P. Kervel & Co.
Nederlandsche	Magdalena.	J. Kooy.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Ottolina.	Eeleman.	„	„ „ „ „
„	Maria Agnes.	van Denrsem.	Amsterdam.	„ „ „ „
Engelsche	Schotch Lassie.	Kennedy.	Onbepaald.	Hill Broekman & Co.
„	Stately.	Wicherley.	China.	Mc Lennan & Co.
Zweedsche	Catharina.	Olssen.	Onbepaald.	„ „ „
Nederlandsche	Calijpso.	Poolman.	Amsterdam.	„ „ „

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 11den Februarij 1861.

AANVOER.

Van Batavia via Samarang per de Ind stoomb. *Oenarang*, gezagv. S. VAN HULSTEIJN.

1 kist regaal, MONTOFF; 15 balen kat. goederen, FRASER EATON & Co; 80 kisten portwijn, ORDER; 7 kisten manufacturen, B. VAN LEEUWEN & Co; $^1/_2$ en $^1/_4$ pijp madera, 1 kist tuinzaad, 2 kisten blikwerk, 1 kist kramerijen, 4 kisten snuifdoosjes, 12 kisten madera, 17 kisten azijn, 5 kisten zeep, 10 kisten sigaren, 6 kn. champagne, 2 kisten eau de cologne, 1 kist onecht goudwerk, 7 kn. zeep, 1 kist zijde stoffen, 2 vn. spek, 15 kisten etagere voorwerpen, 2 kisten spiegeldoosjes. 25 picols div. vruchten, 1 rijtuig met toebehooren, 95 coll. div. goederen en kleinigheden, ADAM & Co.

UITVOER.

Naar Samarang en Batavia per de Ned. stoomb. *Oenarang*, gezagv. VAN HULSTIJN.

300 picols kedelee, SYCH BEKKAR; 30 picols aardappelen, 10 picols tegerang basten, MARGIE; 1500 picols rijst, ADAM & Co.

Naar Samarang, Batavia en Singapore per de Ned. Ind. stoomb. *Koningin der Nederlanden*, gezagv. E. LEWIS.

2 kisten manufacturen, 2 kisten aardewerk, HILL BROEKMAN & Co; 16 manden aardewerk, FRASER EATON & Co; 4 balen laken, VAN ECK & Co; 1500 picols rijst, KERVEL & Co; 5 kisten shirtings, 1 kist lamp glazen, Mc MILLAN MARTEN & Co; 9 coll. dranken, Mc LENNAN & Co; 25 kisten vuurtegeltjes, MATHIEU EBBS RIJS & Co; 1 kist sarongs, J. F. VAN LEEUWEN & Co; 4 zakken staartpeper, JOAKIM & Co; 3 picols kemoekoos, 75 picols oud rood koper, 30 picols blad koper, 2 picols lood, 2 $^{25}/_{100}$ picols geniterie, 45 pic. langepeper, 277 picols oude afgekn. koperduiten, $5^1/_2$ picols koperbakken, 2 kisten ƒ 9750 aan silver munt, 3 $^{25}/_{100}$ picols geniaterie, 7 kisten lijnwaden, 2 kisten ƒ 8100 aan silver munt, 85 picols bladkoper, DIVERSE ARABIEREN; 5 kisten Java siegaren, 100,000 stuks 80 catjes was, 4 picols lengkeng, OEKLIEN; 8 catjes vogelnestjes, LIEM KING SAAN.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ $16^1/_2$.—

KOFFIJ ƒ $34^1/_2$.—

RIJST (CARGA) ƒ 140 @ ƒ 160.—

ID. (WITTE) ƒ 185 @ ƒ 200.

ARAK ƒ 50.—

ROTTING ƒ 8 @ ƒ 10.—

WISSELKOERS ƒ 102 $^0/_0$.—

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.